

Den dolda historien bakom vers fyrtio – nummer tjugosju

Hesekiel nummer åtta

Jeff Pippenger

2026-08-17

Det finns ”tretton” hänvisningar till datum i Hesekiels bok; sex avser Jerusalem, sex avser Egypten och en Tyrus. Alla hänvisningarna är inramade i ett sammanhang av uppror, vilket talet ”tretton” symboliserar. Året efter att Hesekiels hustru dog av slaganfall, vilket markerade början på den tredje belägringen, blev Hesekiel befalld att tala mot Egypten och förkunna att det skulle ligga öde i fyrtio år.

Och jag skall göra Egyptens land öde mitt ibland de länder som ligger öde, och hennes städer skall bland de städer som är föröddas ligga öde i fyrtio år; och jag skall skingra egyptierna bland folken och förströ dem genom länderna. Men så säger Herren Gud: Vid slutet av fyrtio år skall jag samla egyptierna från de folk till vilka de blev skingrade. Och jag skall göra slut på Egyptens fångenskap och låta dem vända tillbaka till landet Patros, till deras hembygds land; och där skall de vara ett ringa rike. Hesekiel 29:12–14.

Belägringen började år 588 f.Kr., och ett år senare, år 587 f.Kr., fick Hesekiel befallning att tala. I vers ”sjutton”, år 571 f.Kr., anges att Egypten skall ges åt Babylon som lön för utförda tjänster. Bibelns kronologer anger tiden från 567 f.Kr. till 527 f.Kr. som den fyrtioårsperiod som identifieras i verserna, och från det första domsbudskapet som förkunnades år 587 f.Kr. till tillkännagivandet i vers sjutton år 571 f.Kr. att Herren hade givit Egypten i Nebukadnessars hand finner vi en ”sjuttonårsperiod”.

Nebukadnessars armé utkämpade ett långt och svårt fälttåg mot Tyrus (belägringen varade omkring 13 år, ungefär 586–573 f.Kr.). Soldaterna arbetade ytterst hårt (varje huvud blev kallt och varje skuldra skavd och bar från bördor som bars), men de fick ingen betydande lön eller något byte från Tyrus självt. På grund av detta ofruktbara arbete beslöt Gud att ge Egypten åt Nebukadnessar som ersättning (”lön”) för det arbete hans armé utförde mot Tyrus.

Och i samma hus skall ni stanna och äta och dricka vad de bjuder; ty arbetaren är värd sin lön. Gå inte från hus till hus. Lukas 10:7.

Nebukadnessar intog därför först Tyrus, och efter den trettonåriga belägringen gavs Egypten åt honom. Innan han intog Tyrus, intog han Jerusalem år 586 f.Kr.; därefter genomförde han en tretton år lång belägring mot Tyrus, och sedan Egypten. Jerusalem intogs år 586 f.Kr., och belägringen av Tyrus började år 586 f.Kr. och varade till år 573 f.Kr. Talet tretton är förknippat med Förenta staterna.

Syster White upplyser oss om att Jerusalem i Hesekiels bok representerar den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan, och att Nebukadnessar, kungen i norr, representerar den påvliga

makten i de yttersta dagarna. I den historiska illustrationen i kapitel tjugonio erövrar de rövare av ditt folk i de sista dagarna, vilka representerar det påvliga Rom, tre enheter i kapitlet. Först intar han Jerusalem, sedan Tyrus och slutligen Egypten.

Domen börjar med Guds hus, och protestantismens horn i Förenta staterna blir först besegrat före söndagslagen. Det avfälliga protestantismens horn i Förenta staterna innefattar den laodiceiska Sjundedagsadventistkyrkan, som representerar det "tidigare" förbundsfolket, vilka förbigås såsom det forntida Israel år 34 och protestanterna år 1844. Detta förbigående av dessa tidigare Guds förbundsfolk år 34 och 1844 framställs båda i den profetiska historien i Daniels 8:14:s profetia om de tvåtusen trehundra åren. Domen börjar med Guds hus, och protestantismens horn döms före republikanskhetens horn.

Ty tiden är inne för att domen måste börja på Guds hus; och om den först börjar med oss, vad skall då slutet bli för dem som inte lyder Guds evangelium? 1 Petrus 4:17.

Det första omnämmandet av domen över Egypten återfinns i den första versen i kapitel tjugonio, och det sista datum som nämns i samband med Egypten av Heseziel finns i vers "sjutton" i samma kapitel. Kapitlet visar hur det moderna Rom först övervinner protestantismens horn och därefter Tyrus, som representerar republikanismens horn, vilket övervinns vid den snart annalkande söndagslagen. När Tyrus (Förenta staterna) erövrar av Nebukadnessar vid söndagslagen, ges också Egypten i hans hand. Vid den tidpunkten helas påvedömetts dödliga sår. Heseziel upplyser oss om att inte bara påvedömetts dödliga sår då helas, utan också att detta sker under tiden för det sena regnet.

På den dagen skall jag låta hornet skjuta fram åt Israels hus, och jag skall ge dig munnens öppnande mitt ibland dem; och de skall inse att jag är Herren. Heseziel 29:21.

Jakob och Israel

Jesaja anger att Israel skjuter skott, blommar och fyller hela jorden med frukt. Det är regnet som åstadkommer de tre stegen: att skjuta skott, att blomma och att bära frukt, och enligt Jesaja kommer det senare regnet när den "hårda vinden" stillas. Han framhåller vidare att under perioden av skottbildning, blomning och fruktbärande skall Jakobs synder renas bort, och det hebreiska ord som översatts med "renas bort" betyder att försonas.

Med måtta, när du sänder det bort, går du till rätta med det; han håller tillbaka sin hårda storm på östanvindens dag. Därför skall Jakobs missgärning bli försonad; och detta är all frukten av att hans synd tas bort: när han gör alla altarets stenar lika kalkstenar som krossas till stycken, skall Aserorna och solstoderna inte bli stående. Jesaja 27:8, 9.

När de fyra vindarna (hans stormvind) av strid hålls tillbaka, börjar beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, och Adventismens visa och ogudaktiga skiljs slutligen åt, och allt detta fullbordas på "östanvindens dag". Beseglingstiden började med ett stänk vid 11 september och den avslutas med ett fullt utgjutande vid söndagslagen, när jorden då fylls med frukt. Beseglingstiden är en fortskridande rening och utrensning i överensstämmelse med Malaki tre. Men under den sjuttonårsperiod som representeras av begynnelse- och slutdatumen i Heseziel tjugonio sker

erövringen av den sjätte konungen i Bibelns profetia, representerad av Jerusalem, en symbol för protestantismens horn – kyrkan – och Tyrus, en symbol för hornet eller republikanismen – staten. Omedelbart efter slutet på Tyrus trettonåriga belägring äger erövringen av det sjunde riket med tio kungar, representerat av Egypten, rum. De tre erövringarna av Jerusalem, Tyrus och Egypten sker när ”Israels hus horn” bryter fram och får en öppning av munnen.

Både prästen Hesekiels och prästen Sakarias stumhet upphör vid söndagslagen, när Förenta staterna och Bileams åsna båda talar. Herren ger Israels hus ”munnens öppnande” vid söndagslagen. Jakobs synder har då blivit renade, och hans namn ändras till Israels hus. Det budskap de förkunnar framställs genom det tredje vittnet om profetisk stumhet, representerat av Daniel, som då får budskapet i Daniel kapitel elva, vilket också är Habackuks syn som då ”talar och inte ljuger”. Hesekiel, Sakarias och Daniel samstämmer med förkunnelsen av den tredje ängelns höga rop, liksom också Jeremia i kapitel femton, där honom utlovas att bli Guds mun om han ville hämta sig tillbaka från den första besvikelsen.

Varför är min smärta oavslutlig och mitt sår obotligt, så att det vägrar att läkas? Skall du då vara för mig såsom en lögnare, såsom vatten som sviker? Därför säger Herren så: Om du vänder om, skall jag låta dig komma åter, och du skall få stå inför mig; och om du avskiljer det dyrbara från det värdelösa, skall du vara såsom min mun. Låt dem vända åter till dig; men du skall inte vända åter till dem. Jeremia 15:18, 19.

Jesus illustrerar slutet med början, och vid 9/11 lät stänkregnet knoppar bryta fram, och Jakobs planta började växa; och slutligen, när Jakobs missgärning är sonad, skall Israels hus tala. Utsprickandet vid 9/11, som åstadkoms genom regnet, förebildar ett utsprickande vid slutet av beseglingstiden, när Israels hus’ ”horn” skjuter fram, just där den avfälliga protestantismens och republikanismens horn övervinns av Nebukadnessar.

Vid den tidpunkten ställs åtskillnaden mellan protestantismens falska horn i kontrast till protestantismens sanna horn, förebildat genom Arons stav som knoppades, till skillnad från de övriga stavarna från Israels stammar. De två datumen i det tjugonionde kapitlet i Hesekiel identifierar historien om uppresandet av de etthundrafyrtiofyra tusendens banér vid den snart annalkande söndagslagen.

Processen med att skjuta skott, blomma och fylla jorden med frukt började vid bestänkelsen av det sena regnet den 11 september, alldeles som pingstsäsongen började med att Kristus andades några få droppar över sina lärjungar, vilket ledde fram till pingsten då det fulla utgjutandet ägde rum. Knoppningen den 11 september vid början av Jakobs (bedragarens) rening, vilken är beseglingstiden, förebildade knoppningen av Israels hus (övervinnaren) vid söndagslagen. Knoppningen vid slutet utmärker en åtskillnad mellan det tidigare förbundsfolket och de etthundrafyrtiofyra tusen, just såsom eldens utgjutande på berget Karmel gjorde åtskillnad mellan profeten Elia och Baals profeter. Åtskillnaden representeras av en klass som profetiskt står med skam på grund av ett förfalskat budskap om fred och säkerhet, och den andra klassen är profetiskt glädjefull, och de skall aldrig komma på skam.

Egyptens sex datum

Hesekiel anger fyra andra tidsangivelser som är förbundna med Egypten, och två av dessa tidsangivelser markerar det elfte året, medan de två andra markerar fångenskapens tolfte år.

Belägringen under det elfte året

Och det skedde i det elfte året, i den första månaden, på sjunde dagen i månaden, att Herrens ord kom till mig och sade: Människobarn, jag har brutit Faraos, den egyptiske kungens, arm; och se, den skall inte förbindas för att bli läkt, inte omlindas med bandage för att göras stark nog att hålla svärdet. Hesekiel 30:20, 21.

Och det hände i det elfte året, i tredje månaden, på första dagen i månaden, att Herrens ord kom till mig och sade: Människobarn, tala till Farao, Egyptens kung, och till hans myckenhet: Vem är du lik i din storhet? Hesekiel 31:1, 2.

I det elfte året av fångenskapen bryts Egyptens och faraos armar, och Babylons armar stärks i kapitel trettio. I det elfte året i kapitel trettioett identifieras Egyptens fall och dess inverkan på världen.

Det tolfte året och Jerusalems fall

De två datumen i det tolfte året återfinns i Hesekiel trettiotvå.

Och det skedde i det tolfte året, i den tolfte månaden, på första dagen i månaden, att Herrens ord kom till mig och sade: Du människobarn, stäm upp en klagosång över Farao, konungen i Egypten, och säg till honom: Du är lik ett ungt lejon bland folken, och du är såsom ett havsvidunder i haven; du bröt fram i dina floder och rörde upp vattnen med dina fötter och grumlade deras floder. Så säger Herren Gud: Därför skall jag breda ut mitt nät över dig med en skara av många folk; och de skall dra upp dig i mitt nät. Hesekiel 32:1–3.

Det skedde också i tolfte året, på femtonde dagen i månaden, att Herrens ord kom till mig och sade: Du människobarn, klaga över Egyptens myckenhet och stöt ned dem, ja henne och de ryktbara nationernas döttrar, till jordens nedersta djup, tillsammans med dem som far ned i graven. Hesekiel 32:17, 18.

Farao och hans skara

I det trettioförsta kapitlets domsutsaga över Egypten står det i de avslutande verserna:

Jag fick folken att bäva vid ljudet av hans fall, när jag störtade honom ned i dödsriket tillsammans med dem som fara ned i graven; och alla Edens träd, Libanons utvalda och bästa, alla som dricka vatten, skola tröstas i jordens nedersta djup. Också de foro ned i dödsriket med honom, till dem som blivit dräpta med svärd; och de som voro hans arm, de som bodde under hans skugga mitt ibland hednafolken. Vem är du så lik i härlighet och storhet bland Edens träd? Dock skall du störtas ned med Edens träd till jordens nedersta djup; du skall ligga mitt ibland de oomskurna, tillsammans med dem som blivit dräpta med svärd. Detta är Farao och hela hans myckenhet, säger Herren Gud. Hesekiel 31:16–18.

I uttalandet över Egypten i kapitel trettiotvå upprepar och utvidgar de avslutande verserna kapitel trettioett, och det innefattar en parallell avslutande utsaga.

Ty jag har låtit min förskräckelse komma över de levandes land; och han skall läggas mitt ibland de oomskurna, bland dem som är slagna med svärd, ja, farao och hela hans larmskara, säger Herren Gud. Hesekiel 32:32.

De sjutton åren i kapitel tjugonio

De tidpunkter som återfinns inom den sjuttonårsperiod som framställs i kapitel tjugonio utmärker Nebukadnessars erövring av Egypten och en fyrtioårig period av Egyptens ödeläggelse. Fyrtio betecknar en ökenvistelse och är en förebild för de tusen år då jorden ligger öde.

Jag såg på jorden, och se, den var öde och tom; och på himlarna, och de hade inget ljus. Jag såg på bergen, och se, de bävade, och alla höjderna vacklade. Jag såg, och se, där fanns ingen människa, och himlens alla fåglar hade flytt. Jag såg, och se, den fruktbara bygden var en ödemark, och alla dess städer var nedbrutna inför Herrens ansikte och genom hans brinnande vrede. Ty så har Herren sagt: Hela landet skall bli öde; dock skall jag inte göra ett fullständigt slut. Jeremia 4:23–27.

Vid slutet av de fyrtio år av Egyptens ödeläggelse som beskrivs i Hesekiel tjugonio framställs de ogudaktigas slutliga uppståndelse och deras yttersta förintelse.

Frukten och gropan och snaran är över dig, du jordens inbyggare. Och det skall ske att den som flyr för fruktans larm skall falla i gropan, och den som kommer upp ur gropens mitt skall fångas i snaran; ty höjdernas fönster öppnas, och jordens grundvalar skakar. Jorden bryts sönder fullständigt, jorden upplöses helt, jorden skakas våldsamt. Jorden raglar hit och dit såsom en drucken och svajar såsom en hydda; och dess överträdelse skall vila tungt på den; och den skall falla och inte mer resa sig. Och det skall ske på den dagen att Herren skall straffa härskaran av de höga som är i höjden, och jordens kungar på jorden. Och de skall samlas tillsammans, såsom fångar samlas i gropan, och de skall spärras in i fängelse, och efter många dagar skall de hemsökas. Jesaja 24:17–22.

Budskapet i Hesekiel, vilket sammanförs genom de sex datum som är förknippade med Egypten, identifierar den jordiska drakmaktens slutliga tillintetgörande, vilken börjar vid den snart annalkande söndagslagen och fortsätter ända fram till den slutliga förgörelsen av de ogudaktiga egyptierna vid slutet av millenniet.

I det profetiska vittnesbördet når vilddjuret och den falske profeten sitt slut i eldsjön, vilken representerar Kristi andra ankomst, men drakmaktens undergång i eldsjön sker vid slutet av millenniet.

Och vilddjuret greps, och med honom den falske profeten som hade gjort tecken inför honom, med vilka han bedrog dem som hade tagit vilddjurets märke och dem som tillbad dess bild. Båda kastades levande i eldsjön som brinner med svavel. Och de övriga blev dräpta med svärdet från honom som satt på hästen, det svärd som utgick ur hans mun; och alla himlens fåglar mättades av deras kött. Uppenbarelseboken 19:20, 21.

Vilddjuret och den falske profeten får i profetisk mening sitt slut vid Kristi andra återkomst, men draken möter sitt öde tusen år senare vid Kristi tredje återkomst.

Och jag såg en ängel komma ner från himlen med nyckeln till avgrunden och en stor kedja i sin hand. Och han grep draken, den gamle ormen, som är Djävulen och Satan, och band honom för tusen år, och kastade honom i avgrunden och stängde in honom och satte ett sigill över honom, för att han inte mer skulle förleda folken, förrän de tusen åren hade gått till ända; och därefter måste han bli lösgiven för en kort tid. Uppenbarelseboken 20:1–3.

Det elfte och tolfte året

Den sjuttonårsperiod som anges genom de två dateringarna i Hesekiel tjugonio började i fångenskapens tionde år och slutade i det tjugosjunde året. Budskapen i kapitel trettio och trettioett framfördes i det elfte året, och de två dateringarna i kapitel trettiotvå gavs i fångenskapens tolfte år. Den sjuttonårsperiod som började i det tionde året, ungefär vid början av Jerusalems belägring, följdes av de två egyptiska budskapen i det elfte året, framställda i kapitel trettio och trettioett. Tillsammans representerar de två budskapen från det elfte året ett budskap strax före söndagslagen. De två andra egyptiska budskapen från det tolfte året inträffade vid eller kort efter Jerusalems förstörelse år 586/585 f.Kr.

Budskapet om Kristi ankomst förkunnas som en del av midnattsropsbudskapet, vilket övergår i höga ropets budskap vid söndagslagen. Två budskap om Egypten förkunnas före söndagslagen, och två budskap om Egypten förkunnas vid eller strax efter söndagslagen. Fördubblingen av de budskap som ges under samma år, under belägringen som kulminerar i Jerusalems förstörelse, och de andra två budskapen vid söndagslagen, är en förebild för den andre ängels budskap, där det alltid finns en fördubbling.

Ett andra budskap följs alltid av det tredje budskapet.

”Med penna och röst skall vi låta förkunnelsen ljuda, visa deras ordning och tillämpningen av de profetior som för oss fram till den tredje ängels budskap. Det kan inte finnas ett tredje utan det första och det andra. Dessa budskap skall vi ge åt världen genom publikationer, i föredrag, och i den profetiska historiens framställning visa de ting som har varit och de ting som skall komma.” Selected Messages, bok 2, 104, 105.

Vid det tredje budskapet stängs nådens dörr. Nådens tid upphör för Förenta staterna vid söndagslagen, och nådens tid upphör för världen när Mikael reser sig upp. Båda dessa stängda dörrar representerar ett tredje budskap som alltid föregås av det andra budskapet, vilket alltid är ett dubbelt budskap.

Den andre ängels bemyndigande fullbordas när den förenas med budskapet i Midnattsropet. De två budskap som uttalas över mänskligheten, sådana de framställs genom Hesekiels utsagor över Egypten i kapitel trettio och trettioett, anger när budskapet i Midnattsropet förenas med den andre ängeln, och de två budskapen i kapitel trettiotvå identifierar den tredje ängels bemyndigande i det höga ropet.

Hesekiels hjul, såsom uttryck för det komplexa samspelet mellan mänskliga händelser, identifierar den sista varningen till mänskligheten, vilken är den tredje ängelns varning, och den tredje ängeln utgörs av den första och den andra ängelns varningar. Midnattsropet före söndagslagen och det höga ropet efter söndagslagen representeras av Hesekiels fyra datum, vilka infaller inom de ”sjuttion” år som utgör kapitel tjugonios alfa- och omegadatum och som sammanfaller med den dolda historien i Daniel elva vers fyrtio, sådan den framställs i verserna elva till sexton i samma kapitel.

I Daniels tionde kapitel blir Daniel, liksom Hesekiel, stum. Daniels stumhet inträffar mitt emellan tre beröringar; den första och den tredje beröringen kom från ängeln Gabriel, och den mellersta beröringen var Kristi beröring. Daniel är, liksom Petrus mellan Caesarea Filippi och korset, i mitten. I mitten såg Petrus den förhärligade Kristus, liksom Daniel gjorde i det tionde kapitlet. Den mellersta av de tre änglarna är det andra budskapet, vilket är en kombination av två budskap.

5:e dagen i den 4:e månaden och 1844

I Hesekiel, kapitel ett, vers ett och två, befinner sig Hesekiel på den femte dagen i den fjärde månaden, vilket överensstämmer med mitten av sjunde-månadsrörelsen år 1844. Hesekiel befinner sig mitt emellan den 19 april och den 22 oktober 1844, liksom Samuel Snow, budbäraren för midnattsropet år 1844, gjorde när han framlade sin första tydliga förståelse av budskapet i Boston, 93 dagar efter den 19 april och 93 dagar innan dörren stängdes den 22 oktober 1844. Samuel Snow var i Boston den 21 juli 1844, mitt i sjunde-månadsrörelsen, ovetande om att han profetiskt stod tillsammans med Petrus på Förklaringsberget, med Hesekiel i det trettionde året av den sjuttionde jubelcykeln och med Daniels andra beröring under spegelsynen i kapitel tio. År 2026 representerar det fyrtiosjunde året av den sjuttionde jubelcykeln, som avslutas år 2028.

Tyrus

Innan vi återvänder till dateringen av Hesekiels sex hänvisningar till Jerusalem, bör vi först fastställa det enda datum som förkunnades mot Tyros.

Och det skedde i elfte året, på första dagen i månaden, att Herrens ord kom till mig och sade: Du människobarn, eftersom Tyrus har sagt om Jerusalem: Ha! Hon är krossad, hon som var folkens portar; hon har vänt sig till mig; jag skall bli uppfylld nu när hon ligger öde — därför säger Herren Gud så: Se, jag är emot dig, du Tyrus, och jag skall låta många hednafolk dra upp mot dig, såsom havet låter sina vågor stiga upp. Och de skall fördärva Tyrus murar och bryta ned hennes torn; jag skall också skrapa bort hennes stoft från henne och göra henne lik en kal klippa. Hon skall bli en plats där man breder ut nät mitt i havet; ty jag har talat det, säger Herren Gud; och hon skall bli ett byte för hednafolk. Och hennes döttrar som är på marken skall dödas med svärd; och de skall inse att jag är Herren. Ty så säger Herren Gud: Se, jag skall låta Nebukadressar, Babels kung, en kungarnas kung, komma över Tyrus från norr med hästar och vagnar och ryttare och skaror och mycket folk.

Han skall dräpa dina döttrar på marken med svärd; och han skall uppföra en belägringsvall mot dig och kasta upp en vall mot dig och lyfta skölden mot dig. Och han skall sätta krigsmaskiner

mot dina murar, och med sina yxor skall han slå ned dina torn. På grund av mängden av hans hästar skall deras stoft övertäcka dig; dina murar skall skaka vid dånet av ryttarna och hjulen och stridsvagnarna, när han drar in genom dina portar, såsom män drar in i en stad där en bräsch har slagits. Med sina hästars hovar skall han trampa ned alla dina gator; han skall dräpa ditt folk med svärd, och dina starka stoder skall störtas till marken. Och de skall röva bort din rikedom och plundra dina handelsvaror; och de skall bryta ned dina murar och förstöra dina härliga hus; och de skall kasta dina stenar och ditt timmer och ditt stoft i vattnets mitt. Och jag skall göra så att ljudet av dina sånger upphör; och ljudet av dina harpor skall inte mer höras. Och jag skall göra dig lik en kal klippa; du skall bli en plats där man breder ut nät; du skall inte mer bli uppbyggd; ty jag, Herren, har talat det, säger Herren Gud.

Så säger Herren Gud till Tyrus: Skall inte öarna bäva vid dånet av ditt fall, när de sårade ropar, när slakten sker mitt i dig? Då skall havets alla furstar stiga ned från sina troner och lägga av sina mantlar och ta av sig sina broderade kläder; de skall klä sig i bävan; de skall sitta på marken och darra varje ögonblick och förfäras över dig. Och de skall stämma upp en klagosång över dig och säga till dig: Hur har du blivit förstörd, du som var bebodd av sjöfarande män, du berömda stad, som var mäktig på havet, hon och hennes invånare, som ingav sin skräck hos alla som bodde där! Nu skall öarna darra på dagen för ditt fall; ja, öarna som är i havet skall förskräckas vid din undergång. Ty så säger Herren Gud: När jag gör dig till en öde stad, lik de städer som inte är bebodda; när jag låter djupet stiga upp över dig och stora vatten täcka dig; när jag för ned dig med dem som far ned i graven, till forntidens folk, och låter dig bo i jordens nedersta djup, på uråldrigt öde platser, med dem som far ned i graven, så att du inte mer blir bebodd; och jag låter härlighet råda i de levandes land; då skall jag göra dig till en förskräckelse, och du skall inte mer vara till; fastän man söker efter dig, skall du dock aldrig mer bli funnen, säger Herren Gud. Hesekiel 26:1–21.

Budskapet om Tyrus förkunnades det år då Jerusalem förstördes, och det representerar omstörtandet av det sjätte riket i Bibelns profetia vid den snart kommande söndagslagen. Vid söndagslagen gläder sig Förenta staterna (Tyrus) profetiskt, eftersom det har omstörtat Jerusalem, vilket syster White identifierar som den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan, vilken Hesekiel kallar ”folkens portar”. Tyrus anger att Jerusalem ”var” folkens portar i förfluten tid. En ”port” är profetiskt en kyrka.

Och han greps av fruktan och sade: Hur förskräcklig är inte denna plats! Detta är ingen annan än Guds hus, och detta är himlens port. Och Jakob steg upp tidigt på morgonen och tog stenen som han hade haft under sitt huvud och reste den till en stod och göt olja över dess övre del. Och han gav den platsen namnet Betel; men stadens namn hade förut varit Luz. 1 Moseboken 28:17–19.

Ordet ”Betel” betyder Guds hus, och Tyrus gläder sig över att det har tvingat den laodiceiska Sjundedagsadventistkyrkan att godta påtvingandet av soldyrkan. Men trots det vilseledda jublet hos dem som påtvingar soldyrkan, förklarar Gud genom Hesekiel: ”Se, jag är emot dig, Tyrus, och skall låta många folk draga upp mot dig, såsom havet låter sina böljor stiga upp. Och de skola förstöra Tyri murar och bryta ned hennes torn.”

”Tyrus murar” representerar Tyrus beskydd. En ”mur” är symbolen för de tio budorden.

”Profeten beskriver här ett folk som, i en tid av allmänt avfall från sanning och rättfärdighet, söker återupprätta de principer som utgör grunden för Guds rike. De är dem som lagar den reva som har uppstått i Guds lag — den mur som Han har rest omkring sina utvalda till deras beskydd, och lydnad för vars föreskrifter om rättvisa, sanning och renhet skall vara deras ständiga värn.” *Prophets and Kings*, 677.

Guds lag är en skyddsmur, men murar i plural betecknar de två principer som ”skyddade” och frambringade Tyrus’ välstånd och framgång, en symbol för Förenta staternas republikanska horn.

”Och det hade två horn likt ett lamm.” De lamm-lika hornen anger ungdom, oskuld och mildhet och återger på ett träffande sätt Förenta staternas karaktär, när nationen framställdes för profeten såsom ”stigande upp” år 1798. Bland de kristna landsflyktingar som först flydde till Amerika och sökte en fristad undan kungligt förtryck och prästerlig intolerans fanns många som beslutade att upprätta en regering på den breda grundvalen av medborgerlig och religiös frihet. Deras uppfattningar kom till uttryck i Självständighetsförklaringen, som framlägger den stora sanningen att ”alla människor är skapade lika” och utrustade med den oförfärliga rätten till ”liv, frihet och strävan efter lycka”. Och konstitutionen garanterar folket rätten till självstyre genom att föreskriva att representanter, valda genom folkets röst, skall stifta och verkställa lagarna. Religionsfrihet beviljades också, så att varje människa tilläts att tillbe Gud enligt sitt samvetes bud. Republikanism och protestantism blev nationens grundläggande principer. Dessa principer är hemligheten bakom dess makt och välstånd. De förtryckta och nedtrampade över hela kristenheten har vänt sig till detta land med intresse och hopp. Miljoner har sökt sig till dess stränder, och Förenta staterna har intagit en plats bland jordens mäktigaste nationer. ...

Symbolens lammlika horn och drakröst pekar på en slående motsägelse mellan den bekännelse och den praxis hos den nation som sålunda framställs. Nationens ”tal” är dess lagstiftande och dömande myndigheters handlande. Genom ett sådant handlande kommer den att göra dessa liberala och fredliga principer till lögn, vilka den har framhållit såsom grunden för sin politik. Förutsägelsen att den skall tala ”såsom en drake” och utöva ”all den första vilddjurets makt” förutsäger tydligt en utveckling av den intoleransens och förföljelsens ande som uppenbarades av de nationer som framställs genom draken och det leopardlika vilddjuret. Och utsagan att vilddjuret med två horn ”förmår jorden och dem som bo därpå att tillbedja det första vilddjuret” visar att denna nations myndighet skall utövas för att påtvinga någon föreskrift vars iakttagande skall vara en hyllningsakt åt påvedömet.

”En sådan handling skulle stå i direkt strid med principerna för denna regering, med andan i dess fria institutioner, med Självständighetsförklaringens direkta och högtidliga försäkringar samt med konstitutionen. Nationens grundare sökte med vishet att skydda mot kyrkans bruk av världslig makt, med dess oundvikliga följd — intolerans och förföljelse. Konstitutionen stadgar att ’Congress shall make no law respecting an establishment of religion, or prohibiting the free exercise thereof’, och att ’no religious test shall ever be required as a qualification to any office or public trust under the United States.’ Endast genom en flagrant kränkning av dessa skydd för nationens frihet kan någon religiös sedvänja påtvingas genom civil myndighet.

Men inkonsekvensen i en sådan handling är inte större än vad som framställs i symbolen. Det är vilddjuret med lammlika horn — till bekännelse rent, mildt och oskadligt — som talar såsom en drake.” The Great Controversy, 441, 442.

Förenta staternas grundval representeras av Självständighetsförklaringen och Konstitutionen, vilka representerar protestantism respektive republikanism. ”Murarna” av skydd och välbefinnande är republikanism och protestantism, och vid söndagslagen omstörtas principerna i både Självständighetsförklaringen och Konstitutionen, ty Nebukadnessar ”skall resa belägringsverk mot dina murar, och med sina yxor skall han bryta ned dina torn.”

Vid söndagslagen bryts alla ”tornen” ned, och ett torn är en symbol för en kyrka vars grundläggande filosofi representeras av människans strävan att frälsa sig själv. Om Nimrod, den store upprorsmakaren, och hans torn får vi veta i Prophets and Kings: ”När tornet delvis hade fullbordats användes en del av det som boningsplats för byggarna; andra gemak, praktfullt inredda och utsmyckade, var vigda åt deras avgudar. Folket glädde sig över sin framgång och prisade gudarna av silver och guld och satte sig upp mot himmelens och jordens Härskare.” Vid söndagslagen gläder sig Tyrus över att Jerusalem har störtats, men nationellt avfall följs av nationell undergång, och kungen i norr skall då radera Förenta staternas murar och torn.

Vi kommer att i nästa artikel börja behandla de sex dateringar av Jerusalem i Hesekiel.